

ת"פ 3404/09/18 - מדינת ישראל נגד ר"א

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי

בירושלים

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

בעניין: מדינת ישראל

נגד

ר"א

ת"פ 3404-09-18

תאריך: ט' אלול תשע"ט, 09 ספטמבר 2019

המאשימה

הנאשם

נוכחים:-

ב"כ המאשימה עו"ד רינת בן יעקב

הנאשם, וב"כ עו"ד מאהר

מתורגמן

גזר דין

1. כללי

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במיוחס לו בכתב אישום (מתוקן), בשני אישומים - פגיעה בפרטיות, עבירה לפי סעיף 2(1) בצירוף סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות [- אישום מס' 1]; וכן בחבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)1 ו-2 לחוק העונשין [- אישום מס' 2].

2. כתב האישום (המתוקן)

לא נמצא טעם להביא את כל שפורט בפרק העובדות של כתב האישום על שני אישומיו. ועם זאת, נכון ליתן ביטוי לתמצית הדברים.

א. על פי פסקת הרקע, היו בין המתלוננת, אזרחית חו"ל המתגוררת בבית לחם, לבין הנאשם, קשרים רומנטיים למשך כחודש, החל מאוגוסט 2017. המתלוננת חפצה בסיומם סמוך

עמוד 1

לספטמבר 2017. עולה, שלא היה הדבר לרוחו של הנאשם. על פי אישום מס' 1, במשך תקופה של מספר חודשים הטריד הנאשם את המתלוננת. על פי סעיף 1 לאישום זה, במועד כמפורט אף שבר את דלת הכניסה לביתה ופרץ פנימה [לא ברור האם לא התרחש הדבר בשטחי הרשות הפלסטינית וער אני לכך שביחס למעשה זה אף לא מיוחסת לנאשם עבירה מתאימה]. עוד מלמדנו כתב האישום, על טלפונים מצד הנאשם לעבודתה של המתלוננת, על מעקב אחריה, ועל מקבץ של מעשים שהיה בהם כדי להטרידה. בהסכמת הצדדים ראו הם במעשים אלה עבירות שעניינן פגיעה בפרטיותה.

ב. על פי אישום 2 שהינו החמור באישומים, ביום 17.8.18, שעה שהלכה המתלוננת למקום עבודתה הגיע הנאשם כשהוא נוהג ברכב, הסיט את רכבו ימינה, עלה על המדרכה, פגע במתלוננת מאחור, תוך שהוא גורר אותה לעבר הקיר הימני הסמוך למקום. המתלוננת נפלה ארצה והיא נחבטה בראשה ובצד הימני של גופה. על פי סעיף 2 של פרק העובדות של אישום זה, בחלוף מספר שניות לאחר שעצר את רכבו, ברח הנאשם מהמקום. למתלוננת נגרמו נזקים כמפורט בכתב האישום. עוד מלמדנו סעיף 4 לפרק העובדות, שבאותו יום בשעות הערב, כאשר ישבה כבר המתלוננת במרפסת ביתה, הגיע הנאשם ברכב אחר, צפר וצעק לעברה דברים, ואף מחא כפיים.

3. מסגרת הדין

הצדדים הגיעו כדי הסדר טיעון לפיו הגבילה עצמה המאשימה ל-50 חודשי מאסר בפועל, וזו היתה עמדתה גם בפניי עתה. במקביל יוטעם, שעל פי פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 2524/15 שפרנוביץ' נ' מדינת ישראל, בנסיבות אלה פטור בית המשפט מדיון במתחמי הענישה.

4. עמדת המאשימה, עמדת ההגנה ותסקיר שירות המבחן ביחס לנאשם

א. כאמור, עמדת המאשימה למאסר לתקופה המירבית המוסכמת, ענישה מותנית נלווית, פיצויים למתלוננת, ועל יסוד סעיף 35 לפקודת התעבורה, נתבקש בית המשפט גם לפסול

את רשיונו של הנאשם.

ב. ההגנה מבקשת להימנע ממיצוי הדין עם הנאשם, ובמוקד טענותיה, העובדה שעל הפרק נאשם שאין לחובתו עבר פלילי כלשהו והעובדה שקיבל את מלוא האחריות למעשיו, הודה והתחרט, גם אם לאחר ישיבת הוכחות ראשונה (ובטרם חקירתה הנגדית של המתלוננת), שאף הביאה לריכוך כתב האישום.

ג. מעבר לכך הודגש שעל הפרק, מבחינת הנאשם, תסבוכת רגשית יחידה שהובילה אותו למעשיו, וגם אם, לבסוף, הגיע הנאשם לסדרת מעשים שלא ניתן להקל ראש בחומרתם, הנכון הוא לראות את המעשים כולם כמכלול אחד, גם אם חמור, שנבע מתסבוכת רגשית ראשונה ויחידה בחייו, ויש לקוות שגם האחרונה.

ד. עוד בפניי תסקיר שהוכן בעניינו של הנאשם והוא מתיישב בעיקרו עם תמונת המצב כפי שתיארה ההגנה. אף שירות המבחן רואה את הפרשה כחמורה, אך המדובר במכלול אחד לאדם נורמטיבי שקיבל אחריות והתחרט על מעשיו אלה. לסופו של יום מלמד התסקיר על הבנה מצד שירות המבחן שלבית המשפט לא יהא מנוס מהטלת מאסר בפועל, אך ממליץ השירות במפורש על התחשבות באורך תקופת המאסר במטרה לצמצם ככל הניתן את חשיפת הנאשם לדפוס ההתנהגות והחשיבה המצויים בכלא, ובמקביל ניתן ביטוי לכך שראוי לשלבו בתקופת מאסרו במהלך שיקומי.

5. תסקיר קורבן

בפני בית המשפט גם תסקיר קורבן נרחב ומפורט. במצוות החוק אמנע מציטוט האמור בתסקיר ועם זאת על הפרק תסקיר המצביע על המחיר הממשי שהמתלוננת שילמה עד עתה, וכי היא מוסיפה וסובלת מהשלכות הפרשה גם בימים אלה, וככל הנראה גם לעתיד לבוא. מעבר לכך, כאמור, הנכון הוא, להימנע מפירוט האמור בתסקיר הקורבן. עם זאת יוער, שהיה טעם בהערת הסניגור הנכבד, שעל בית המשפט לגלות עירנות לכך, שאף מתסקיר זה עולה, שחלק ממשי ממצבה המורכב של המתלוננת בקהילתה, וממילא חלק ממצבה המורכב בכללותו, נובע ממצבה הכללי ומסיפור הרקע, היינו מהקשר הרומנטי שהיה לה עם הנאשם בהסכמתה, ולא

דווקא מהעבירות הקונקרטיות שביצע הנאשם.

6. הדין המסכם

- א. על פני הדברים, בפני בית המשפט נאשם, שנקלע למצב מנטלי אובססיבי כלפי המתלוננת ואיבד בעקבות זאת את שיקול דעתו ואת האבחנה בין המותר לבין האסור, מצב דברים שהובילו לחציית גבולות שהתמשכה על פני מספר חודשים. זאת, עד שלבסוף, הגיע הוא לפגיעה מכוונת במתלוננת באמצעות מכוניתו. למותר לציין, שבפגיעה זו גלומה היתה כלפי המתלוננת סכנה לנזקים חמורים שבעתיים. זו החמורה שבעבירות שעל הפרק.
- ב. אלה נסיבות בהן אין כל מנוס ממאסר בפועל, ולמרות הודיית הנאשם לא ניתן להתעלם משיקולי ההלימה, המחייבים, ובמובהק, ענישה שבמרכזה מאסר ממשי, וכאמור לעיל. למותר גם להדגיש את הזיקה בין מצבה של המתלוננת כפי שלמד על כך בית המשפט מתסקיר הקורבן, לבין שיקולי ההלימה. ובפשטות הדברים, פשיטא, שעונש הולם הינו עונש שלוקח בחשבון גם את נזקו של קורבן העבירה, וכך יעשה גם במקרה זה.
- ג. ועם זאת, צודק לחלוטין ב"כ הנאשם שנדרש בית המשפט אף למידתיות, בפרט, מקום בו על הפרק נאשם שאין לחובתו כל עבר פלילי קודם וגם התסקיר בעניינו מלמד על נאשם שהתנהגותו הבסיסית לאורך כל חייו עד לפרשה זו היתה במתחם הנורמטיבי.
- ד. משיקולי מדיניות ברורים אף ניתן ונכון לייחס משקל ניכר להודייתו ולחרטתו, ובחלוף הזמן מהתקופה מאז, אף מאמין אני שהבין הנאשם את משמעות מעשיו ואת הלקח המתבקש.
- ה. כללו של דיון במסקנה שעל בית המשפט להורות על מאסר בפועל, גם אם מידתי בהיקפו, זאת לצד ענישה מותנית רלוונטית, ובפרט יודגש הצורך בפיצוי הולם ומשמעותי למתלוננת. נוכח הפגיעה במתלוננת באמצעות המכונית, אדרש לכלול בפסיקתי גם ענישה מתאימה במישור התעבורתי.

7. סוף דבר, גוזר אני כדלקמן:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 26 חודשים (ובהפחתה של שלושה ימים על יסוד נכונותי להאמין להצהרה בדבר שלושה ימי מעצר בהקשרה של פרשה זו ברשות הפלסטינית). תקופת מאסרו תחושב מיום מעצרו בישראל (21.8.18).
- ב. כמו כן ירצה הנאשם עשרה חודשי מאסר עם יעבור בשנתיים מיום שחרורו עבירה נוספת על סעיף 329 לחוק העונשין, או על חוק הגנת הפרטיות.
- ג. פסילת רשיון למשך 12 חודשים לחישוב מיום שחרורו.
- ד. פסילת רשיון על תנאי למשך ששה חודשים, ככל שיעבור בתקופה של שנתיים לאחר שחרורו עבירה נוספת לפי סעיף 38 לתקנות התעבורה.
- ה. הנאשם ישלם למתלוננת פיצויים בסך של 12,500 ₪ ב - 5 תשלומים מיום 1.10.20.

זכות ערעור נתונה כחוק.

ניתן היום, ט' באלולט' אלול תשע"ט, 09 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.